

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.59. Responsa S. Bonifacio data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

duabus notis conficitur annus septingen- Sæcul. VIII.
 tesimus quadragesimus septimus. Quod A. C. 748.
 magis verisimile videtur.

§. LIX.

Responsa Sancto Bonifacio data.

Anno sequente Pontifex datis ad S. Bo- ep. 10. ap.
 nifacium litteris una scriptione ad Othl. c. 9.
 multas quæstiones respondit. Prima
 quæstio versabatur circa Baptismum, cu-
 jus valorem nec a probitate nec ab im-
 probitate Ministri dependere S. Bonifa-
 cius credebat. Hujus rei veritatem Pa-
 pa confirmat; sed illos dicit esse bap-
 tizandos, quorum vel incertus est bap-
 tismus, vel non est collatus in nomine trium
 Personarum de Trinitate. De Baptismo
 autem sub conditione nulla mentio.
 Subjungit Pontifex: *Retulisti ad nos, quod* p. 1519.
inveneris impostores Catholicis Presbyte-
ris numero plures, qui nomen Episcopi aut
Presbyteri falso gerunt, cum a veris Epis-
copis nunquam fuerint ordinati, qui po-
populis illudunt, Ministerium Ecclesie tur-
bantes, dolorum artifices, errantes, parri-
cidæ, adulteri, incesti, hypocritæ, Sacri-
legi. Item quod sint multi Servi tonsu-
rati, qui fugerunt Dominos suos, qui,
cum Diabolo serviant, transfigurant se in
Ministros Christi, sine Episcopis proprio
arbitrio viventes, qui populares habent
contra Episcopos defensores, ne eorum im-

Sæcul. VIII.
A. C. 748

probitatem coerceant. Qui seorsum populum consentaneum congregant per agrestia loca, & per cellas rusticorum, ubi eorum imperita stultitia celari Episcopis possit. Nec fidem Catholicam pagani prædicant, nec ipsi fidem rectam habent. Catechumenos verba solemnia professionis fidei non docent, nec renunciare Dæmoni Non formant signaculum Crucis super eos ante Baptismum. Ubicunque igitur ejusmodi Satanae Ministros deprehenderit, in futuro Concilio Provinciali eos Sacerdotio priva, & Regulæ Monasticæ subijce, sub qua vitam emendent, pœnitentiam agant, & moriantur. Si non convertantur, tu non ideo merito Justitiæ privaberis. Hic videmus, qui fuerint illi falsi fratres, quibuscum S. Bonifacius tempore Prædicationis suæ conflictabatur.

In eadem epistola Pontifex damnat quemdam Presbyterum Scotum, nomine Samsonem, docentem, homines Christianos fieri posse sine baptismo sola impositione manuum Episcopi. Et post alia dicit: Retulisti etiam ad nos quædam de illo Virgilio, de quo nescimus, an dicatur esse Presbyter, quod tibi, quia errores ejus refutas, nocere conetur, dissensionem inter te & Odilonem Ducem Bavariæ fovens, & dicens, nos ideo ipsum misisse, ut in Sedem alicujus, ex quatuor Episcopis, a te ordinatis, evebatur. Quod ad ejus perversam
Doctri-

Doctrinam spectat, si convincatur docere, Sæcul. VIII.
 dari alterum Mundum, & alios sub terra A. C. 748.
 homines, (*) alium solem, & aliam lunam, Antipodes.
 eum in Concilio Sacerdotio privatum ex
 Ecclesia ejice. Datis quoque litteris ad
 Ducem Bavariæ postulavimus, ut Virgi-
 lium ad nos mittat, a nobismetipsis exa-
 minandum, & juxta Canones judicandum.
 Ipsi Virgilio & Sidonio datis litteris
 pœnas Canonicas minati sumus; sed po-
 tius tibi quam ipsis fidem habemus. In
 hac quoque epistola approbat Confessio-
 nem Fidei a S. Bonifacio tam suo quam
 quorundam aliorum Episcoporum Franciæ
 nomine sibi missam, & Gratias Deo agit,
 quod eos ad unitatem Sacræ Sedis redu-
 xerit. Ad hos etiam Episcopos alteram

N 4

dedit

(*) Hic est S. Virgilius, postea Episcopus Sa-
 lisburgensis, de quo in Historia Salisburgensi
 Lib. II. Cap. IX. hæc leguntur: Facile tamen or-
 bi Christiano se purgavit, suamque opinionem
 communi postea calculo receptam, & tum ratio-
 ne, tum nostrorum Sæculorum experientia com-
 probatam persuasit; cum ostendit, non se alte-
 rum orbem fingere, sed unum eundemque orbem
 a Deo conditum, ab eodem Protoparente pro-
 pagines vitæ & peccati ducentem, a Christo eo-
 dem impendio redemptum, sphæricum corpus
 esse, utrinque habitatum, quod vel solaris globi
 & siderum cælorumque circumvolutio ostende-
 ret. Sed & apud Romanam Curiam se per-
 purgasse argumento est, quod non multis post an-
 nis cum plausu Cathedræ Salisburgensi Pontifi-
 cis ipsius suffragio admotus fuerit.

Sæcul. VIII.
A. C. 748.

dedit epistolam, eorumque nomina tredecim ex quatuor Provinciis Moguntina, Rhemensis, Rothomagensis, & Senonensis apponit. Laudat Præsules, quod tam inter se, quam cum Ecclesia Romana sint concordēs, hortaturque, ut Bonifacium Sacrae Sedis Legatum adjuvent.

Quia S. Bonifacius petierat, ut Papa Episcopum in Franciam mitteret, respondet: *Donc te Deus incolumem servabit, non opus est mittere alium, qui vices tuas gerat. Mitte tales, qui tibi idonei videbuntur, ad prædicandum Evangelium in loco a te designando, & cura, ut Concilia celebrentur.* Approbat deinde, quod

Epistolæ ad
S. Bonifacium.

Franci Moguntiam in Metropolim & Sedem Bonifacii elegissent. Suadet, ut ab ea non discedat, sed licentiam dat, in senectutis suæ solatium Episcopum ordinandi illum, quem dignum sibi Successorem fore existimaverit, nempe Coadjutorem. Hæc epistola primo Maji, anno Constantini vigesimo nono, Indictione prima, seu anno Salutis septingentesimo quadragesimo octavo data est. Extat & alia triennio tardius nempe post annum septingentesimum quinquagesimum primum data, in qua Summus Pontifex, ut faveat S. Bonifacio & Successoribus ejus, Dignitatem Sedis Metropolitanæ Ecclesie Moguntinæ confirmat, & Civitates Tungrensem, Coloniensem, Wormatiensem, Spiren-

Zach. ep. 13.
ap. Othl. c.
14.

Spirenses, Ultrajectenses, omnesque Sæcul. VIII.
Germaniæ civitates, quo S. Bonifacius A. G. 751.
Fidem Catholicam invexisset, eidem sub-
jectas esse declarat.

Præterea huic epistolæ junctum erat *to. 6. Conc.*
Responsum ad aliam epistolam Papæ a *p. 1530.*
S. Bonifacio per Lullum Presbyterum *Othl. lib. II.*
missam, in qua inter alia dicebat: *6. 2. Bonif.*
ep. 141.
stissima Silva est locus desertus in medio
populorum nostræ Missionis, ubi Monaste-
rium construximus, & induximus Mona-
chos Regulam S. Benedicti observantes,
strictissime abstinentes a carnibus, a vino,
& cerevisia, sine famulis, labore manuum
suarum contenti. Hunc locum piorum
virorum & præcipue Carolomanni, olim
Francorum Principis liberalitate acquisi-
vi, Salvatori nostro dedicavi, estque mihi
propositum cum consensu vestro in refocil-
lationem senectutis meæ ibi per aliquot
dies quiescere, & post mortem meam ibi-
ep. 12. ap.
dem sepeliri. Nemo non videt, hunc lo-
Othl. c. 12.
cum esse Abbatiam Fuldensis.

Zacharias Papa dato ad hanc episto-
lam responso S. Bonifacio pro illo Mona-
sterio privilegium concedit, quod in lit-
teris separatis habetur. In iis Pontifex *ep. 14. Othl.*
illud Monasterium a Jurisdictione cujus- *II. c. 15.*
cunque Episcopi, excepta Sacra Sede,
eximit, & prohibet, ne quis Episcopus,
nisi ab Abbate invitatus fuerit, ibi Mis-
sam celebrare præsumat. Hoc mihi om-

Sæcul. VIII. nium primum ejusmodi exemptionis ex-
 A. C. 751. emplum occurrit.

art. 1.

Papa in epistola principali, qua ad
 quæstiones a Lullo in quodam commen-
 tario sibi oblatas respondet, vetat Chri-

art. 9.

stianos comedere varia volatilia, alia-
 que animalia, sive ut ipsorum sanitati
 consuleret, sive ut homines barbaros ad
 aliarum nationum mores adduceret.

art. 2.

Tum subjungit: *De igne autem Paschali
 hæc est apud nos traditio: quinta Feria
 Paschæ dum Sacrum Chrisma consecratur,
 tres lampades magnæ capacitatis, oleo ex
 diversis Ecclesiæ candelis collecto, in secre-
 tiori Ecclesiæ loco ad figuram interioris
 Tabernaculi indeficienter maxima adhibi-
 ta diligentia ardent, ita ut oleum ipsum
 sufficere possit usque ad diem tertium. De
 crystallis autem, ut asseruisti, nullam ha-
 bemus traditionem. Erant hæc crystallæ
 vel specula caustica, vel novus ignis ex
 lapide excitabatur. Ex his dispicimus,
 hodiernum Ecclesiæ Romanæ consuetu-
 dinem, ignem ex cote excutiendi ad ac-
 cendendum cereum paschalem non esse
 morem primævum. Post pauca profe-
 quitur Papa: *bonum & congruum est, an-**

art. 7.

*te annum trigesimum neminem Presbyte-
 rum ordinari, sed si necessitas postulet, a
 viginti quinque annis ordinentur secun-
 dum legem Ministerii Levitarum. Quod*

art. 11.

*spectat ad ordinationes a te factas extra
 tempus*

tempus legitimum, Deum precamur, ut tibi indulgeat, scimus enim quod partim necessitas & paupertas ordinandorum, partim bonus zelus dilatandi fidem te ad id faciendum compulerit. Hujusmodi erant illo ævo Dispensationes. Nempe indulgentia post culpam commissam, non vero facultas ad eam imposterum admittendam tribuebatur. Si Presbyterorum, qui de Laicis ad ordinem promoti fuerint post crimina admissa, manifestata fuerit iniqua actio, Sacerdotali habitu priventur, & pœnitentiæ submittantur.

Milonem quod contingit, & hujus farinae homines, qui Ecclesiis plurimum nocent, eis secundum præceptum Apostoli oportune importune prædica. Si acquieverint admonitionibus tuis, salvabunt animas suas, sin vero, non perdes mercedem tuam. Hic est ille Milo Sedis Rhemensis usurpator, duobus adhuc annis superstes, & in venatione ab apro, quem insectabatur, anno 753. percussus in Silva prope Treviros, quæ hodieque ab eo nomen habet. Subjungit Pontifex: *Episcopus autem ille condemnatus latro & fornicator, qui post degradationem res Ecclesiæ sibi vindicare nititur, hic omnino ac destabiliter respuendus est.* Hic Pontifex loquitur de Gervilione, qui aliquamdiu Bona Ecclesiæ Moguntinæ sibi retinere volebat. At sequente tempore idem

Sæcul. VIII.
A. C. 751.

13.

8.

2. Timoth. 4.

2.

Zachariæ Pape Epistolæ.

Bruwer.

VII. ann.

Trevir.

c. 10.

15.

Ser. II. rer.

Mog.

Gervi-

Sæcul. VIII.
A. C. 751.

Gervilio quæcunque habebat, greges & fervos, Ecclesiæ donavit, uno fundo, unde aleretur, sibi concesso contentus, ubi annis quatuordecim Christianam vitam duxit, hospites suscipiens, & nunquam Moguntiam se conferens, nisi quandoque in Cœna Domini, ut aliorum pedes lavando in Ecclesia humilitatem profiteretur.

- Tum Zacharias Papa in Epistola ad
- art. 14. S. Bonifacium hæc habet: *quando Paganis te persequuntur, si fieri potest, & locum inveneris, a prædicatione non desistas, sed instes. Si autem tolerare non valueris eorum persecutionem, habes præceptum Dominicum; transi ad aliam Civitatem.*
16. *Sclavi Christianorum terram inhabitantes sine dubio tributum pendant, ut cognoscant hanc terram habere suum Dominum. Si enim sine tributo sedeant, ipsam aliquando sibi vindicabunt terram.* Hi Sclavi adhucdum Infideles erant.
17. Tandem S. Bonifacius Papam interrogaverat, quot in locis in Sacri Canonis celebratione cruces fieri debeant, quod Papa in commentario separato, quem tradidit Lullo Presbytero, indicavit. Hæc epistola quarto Novembris anno Constantini trigesimo secundo Indictione quinta seu anno reparatæ Salutis septingentesimo quinquagesimo primo data est.

HISTO-